

Predica de la Krefeld

Duminică, 02 septembrie 2007, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

[...] Amin. Puteți lua loc. Rugăm niște frați să aducă această întâlnire înaintea DOMNULUI în rugăciune. Este vorba ca Dumnezeu să ajungă la dreptul Său cu noi toți, ca voia Lui să ne fie descoperită, și noi s-o putem și împlini, ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni peste noi, prin harul Său, și ca noi să primim și puterea de a purta ocară ce însoțește [inevitabil] predicarea și slujba.

Ne bucurăm că sunteți aici de aproape și de departe, din Europa și din alte țări. Ne bucurăm că Dumnezeu a dat posibilitățile ca noi să putem purta acest ultim mesaj în toată lumea. Desigur că nu mai ajunge să-l duci personal, deși este și aceasta o parte, ci este foarte important că noi, prin internet, putem fi auziți în toată lumea, în șapte limbi. Oamenii pot să aleagă limba pe care ei o cunosc, dacă ei locuiesc în China, sau în Honolulu, sau oriunde altundeva, și pot asculta transmisiunea. Acesta este pur și simplu un dar de la DOMNUL, și suntem recunoscători.

Pe vremea lui, fratele Branham avea o transmisiune telefonică în anumite state din SUA, și era foarte bucuros din cauza aceasta, pentru că cei ce nu puteau să vină puteau totuși să asculte adunările. Ce să spunem noi, astăzi? Oamenii din China, Australia, sau oriunde-ar locui, nu pot veni, dar pot asculta și pot să fie informați despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu în acest timp. Noi primim lucrul acesta ca pe un dar din partea Dumnezeului nostru. Și suntem de asemenea recunoscători pentru toți frații pe care i-a înzestrat DOMNUL cu cunoștințe tehnice, încât să poată folosi această aparatură.

Aș dori să amintesc aici: până în 1945 eu știam să pun șaua pe cal, să mân căruța, să ar, să fac agricultură – încă îmi mai amintesc acele vremuri când mergeam cu căruța. Și dacă ne gândim în ce vremuri trăim astăzi... cum a avansat totul, și cum ne putem folosi de acest progres.

Apoi îmi aduc aminte că pe vremea fratelui Branham predicile sale erau înregistrate pe benzi de 18 cm. Când am văzut acest aparat cu care se înregistra, mi-a părut rău pentru fratele Sothmann. Aparatul nici nu mai era echilibrat – bobinele erau puțin dereglate, nu funcționau bine, era un aparat vechi; dar mesajul era întotdeauna nou. Și este chiar și astăzi. Apoi am avut casetele, apoi videocasetele; acum avem DVD-uri. DOMNUL Dumnezeu a călăuzit astfel. Sper că înțelegeți recunoștința mea către Dumnezeu, pentru că acest ultim mesaj trebuie dus în toată lumea, și numai după aceea va veni sfârșitul – Mat. 24.14, și alte versete. „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Pentru neamuri slujește de mărturie, pentru Mireasă este pentru chemarea afară și pentru pregătirea pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Acum vreau să întreb dacă cele două surori au o cântare potrivită, pe care ar dori s-o cânte. Apoi aș dori să-i rog pe fratele Graf și pe fratele Coukachka, și pe fratele Gilbert, să vină în față, și să se roage lui Dumnezeu în aceste trei limbi, ca să ne binecuvânteze azi într-un mod deosebit, să fie cu noi, să ne vorbească, astfel ca noi să putem înainta prin credință, pentru slava DOMNULUI, pentru ca și acest week-end să fie valoros pentru noi toți, prin har. [...se cântă]

Amin. Puteți lua loc. Am auzit că este între noi și fratele Iling. Nu știu dacă ați auzit ce i s-a întâmplat; în orice caz, noi suntem mulțumitori. Unde este el? Acolo, lângă ușă. Uneori vin lucruri pe neașteptate, și noi îi mulțumim DOMNULUI că fratele nostru și-a primit vindecarea prin credință. El nu se ia după ce spun medicii. Da, el este aici. El este aici. Este aici. Salută-i pe toți.

[Vă salut pe toți cu o bună dimineața. Vreau să fiu foarte scurt în ceea ce mă privește. De peste șapte săptămâni am stat mai mult în spital, dar, spre susținerea celor auzite de noi ieri, nu doresc doar să transmit salutări, ci și ceea ce am trăit. Am fost conectați la internet ieri, am urmărit adunarea. DOMNUL este martor, frate – tot timpul am putut să experimentez, în timp ce-i vorbeam DOMNULUI, El mi-a arătat pas

cu pas cum dușmanul vrea să provoace stricăciuni astăzi, în acest loc. Dar el este demascat. Pe noi ne așteaptă vremuri minunate. Noi vom vedea cum vor veni oamenii și-și vor dedica viețile DOMNULUI, într-o zi... ei vor fi și botezați, precum Corneliu, și vom vedea cum DOMNUL vindecă și învie morții. Noi am observat ce curs a luat adunarea ieri. Dar acum am văzut că este voia DOMNULUI. Duhul Sfânt călăuzește astfel. DOMNUL să vă binecuvânteze pe toți!] Pe fratele Iling cred că-l cunosc cel mai de demult, cel puțin din 1953, și sunt recunoscător. Este aici și fratele Borg, și alți frați... și DOMNUL m-a binecuvântat peste măsură. Noi am trăit multe binecuvântări împreună, și, de asemenea, am trecut prin perioade dificile. Privim înainte, DOMNUL va fi cu noi, cum a promis.

Doar ca voi să știți – nu știu dacă fratele Iling vrea s-o spun aici, dar el a fost plin de cancer, stomacul i-a fost închis, era plin de cancer. El nu mai putea mânca, nu mai putea să bea, nimic nu mai mergea. Se terminase. Și noi ne-am încrezut în DOMNUL, și vom continua să ne încredem în El. El face toate lucrurile bine, și Își confirmă Cuvântul în cei ce-l primesc prin credință. Încredeți-vă în DOMNUL.

Frați și surori, ce s-a spus ieri seară, nu ne-a fost adresat nouă, ci oamenilor care au fost atrași în acele lucruri, fără vina lor. Trebuie să mă gândesc la două versete din Vechiul Testament... unul din Exodul 12, când îngerul a trecut Nimicitorul, și întâii născuți ai israeliților au fost cruțați. Niciunul dintre cei ce aveau dreptul de întâi născut n-a pierit. Toți au fost păziți. Și avem mărturia sfintei Scripturi – dreptul de întâi născut merge până în zilele lui Avraam, și merge ca un fir roșu prin sfânta Scriptură, până la Isus Hristos, DOMNUL nostru – Cel întâi născut dintre mulți frați - până la Evrei 12.22-23: „*v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți*”. Dumnezeu are un plan de mântuire pe pământ.

De asemenea, din '79, cei întâi născuți n-au pățit nimic. Ei sunt păziți sub sângele Mielului, pentru că așa a fost atunci, și la fel este și astăzi. DOMNUL a spus: „*Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă*

voi". La fel dușmanul, ca nimicitor, nu poate nimici pe cineva care se află sub sângele Mielului. Noi suntem răscumpărați, suntem ai DOMNULUI, suntem proprietatea Lui, pentru timp și veșnicie.

Apoi avem celălalt exemplu, din Numeri 21, unde poporul a cârtit și au venit șerpii înfocați și i-a mușcat, iar lui Moise i s-a poruncit să ridice un șarpe de aramă, și toți cei ce erau mușcați și ar fi trebuit să moară, în ultima clipă trebuiau să-l privească și să trăiască. Așa este scris. Avem apoi Ioan 3.13-15, „*Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului*”. Noi nu mai privim astăzi la șarpe, ci la Fiul omului, care a reparat toată stricăciunea provocată de șarpe. Și tuturor celor mușcați de șarpe le aducem astăzi mesajul: priviți la Cel răstignit, priviți la Isus Hristos, El a zdrobit capul șarpelui. Acesta este mesajul către toți cei ce au fost atrași în cădere. Și, noi mergem mai departe cu DOMNUL nostru, pentru că știm că Acela care început va și încheia.

Și cum spune poetul de cântare, oricine-L vede pe Isus atârând pe cruce, prin credință, este mântuit în același ceas, indiferent ce s-a întâmplat. Dacă oamenii nu au întrecut limita, și dacă nu au păcătuțit cu voia, și dacă nu au călcat în picioare sângele lui Isus Hristos, pentru ei încă este îndurare, și pentru ei este valabil ce scrie în 2 Tim. 2.26, „*să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși*”. Îi mulțumim lui Dumnezeu că are balsam în Galaad, Îi mulțumim că are o soluție pentru fiecare, indiferent unde am fi fost prinși. Unii, nu și-au înfrânat întotdeauna limba. Haideti să privim la DOMNUL.

În acest context aș dori să citesc două versete, pe scurt – din locul din care tocmai ne-a fost citit, 2 Petru 1. Dați-mi voie să accentuez două puncte deosebite: părtași firii dumnezeiești; părtași firii dumnezeiești. Apoi este enumerat tot ce ține de aceasta. Apoi, în v. 9 spune: „*Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, nu vede departe, și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate*”. Toți cei ce vor să facă în alții curat, toți cei ce pretind de la alții mărturisirea păcatelor, ar trebui mai întâi să-și amintească ce s-a întâmplat cu ei, să-și amintească că au trăit curățarea de păcatele lor, la fel ca toți aceia despre care ei scriu sau

vorbesc.

Apoi mergem la Evrei 10, unde avem afirmația minunată, și citim de la v. 12, despre DOMNUL nostru: „*El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, [o singură jertfă, și apoi, pentru că jertfa a fost desăvârșită,] S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui*”. Jertfa a fost adusă, dușmanii îi sunt făcuți așternut al picioarelor. Apoi, v. 14, „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*”. Răscumpărarea este o lucrare încheiată și desăvârșită, a lui Dumnezeu, care a avut loc aici pe pământ, pentru noi. Este un fapt dumnezeiesc, neschimbător – Golgota este realitate, împăcarea cu Dumnezeu este realitate, pacea cu Dumnezeu este realitate, tot ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos, pe crucea Golgotei, este pentru noi, și prin noi, și cu noi, realitate.

Evrei 9, citim aici de la v. 11. Ieri deja am pomenit acest lucru... „*Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta; și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică*”. Și la aceasta noi spunem AMIN, din nou. **O RĂSCUMPĂRARE VEȘNICĂ PENTRU NOI!** Cine vrea s-o schimbe? Cine vrea s-o răstoarne? Dumnezeu a făcut-o. A promis-o în Vechiul Testament, iar în Noul Testament a devenit o realitate dumnezeiască.

În Romani 1 avem o afirmație foarte importantă ce a fost pe inima lui Pavel, aceea de a împlini slujba pe care a primit-o de la Dumnezeu. Rom. 1.1 „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu*”. Lui Pavel nu i-a fost rușine de trimiterea lui, de chemarea lui, el a știut pentru a fost chemat, pentru ce a fost trimis. Și, frați și surori, dacă n-am ști acest lucru, atunci n-am sta aici. Eu știu în cine am crezut. Știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Știu că El are un plan cu Biserica, și El împlinește acest plan, iar noi putem trăi planul acesta, și putem fi o parte a ceea ce

lucrează Dumnezeu chiar acum. „Pus deoparte” – scos dintre mulți oameni care au trăit în vremea aceea, și de asemenea dintre cei ce stăteau la picioarele lui Gamaliel. Frați și surori, aceasta este predestinarea lui Dumnezeu. Și EL n-a pus deoparte numai mesagerii și i-a predestinat, ci și pe toți aceia ce urmau să creadă mesajul. El pune deoparte, El curăță, El pregătește pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

În epistola către corinteni, Pavel a exprimat, în primul verset, voia lui Dumnezeu. 1 Cor. 1:1: „*Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten...*” Vedem aici că nu era vorba doar despre o chemare și o trimitere, ci despre voia lui Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu. Apoi avem în Fapte 22.14 un text puternic: „*Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui*”. Aici avem un rezumat: „*Dumnezeul părinților noștri te-a ales*”- un scop, o predestinare divină, „*Dumnezeul părinților noștri te-a ales să cunoști voia Lui, să vezi pe Cel Neprihănit, și să auzi cuvinte din gura Lui*”. Indiferent ce au spus alții, Saul era pe drumul către Damasc, și iată, lumina supranaturală i s-a arătat. Când a privit în sus și a întrebat „Cine ești Tu, Doamne?” răspunsul a fost: „Eu sunt Isus, pe care-L prigonești”. Și iată, chemarea a fost pronunțată, însărcinarea a fost dată, voia lui Dumnezeu a fost recunoscută și împărtășită cu Biserica. În toate epistolele avem voia descoperită a lui Dumnezeu pentru Biserică, atâta vreme cât aceasta este pe pământ - avem voia descoperită a lui Dumnezeu pentru vremea sfârșitului, pentru chemarea afară. Haideti să ne amintim, 2 Cor. 6 – l-am citit ieri seară. Aici este o propoziție mică: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară!” Nu mulțimea, ci „voi, poporul Meu”.

Să ne reamintim Exod 3, Exod 4: „Lasă pe poporul Meu să plece!” DOMNUL nu era interesat de celelalte națiuni – nu făcuse vreun legământ cu acestea. Dar cu acest popor El a făcut legământul – popoului Său i-a dat făgăduințe. Apoi, „lasă pe poporul Meu să plece, ca să-Mi slujească!” La fel este și astăzi: DOMNUL n-are nici o înțelegere cu denomițiile. El a făcut un legământ pe crucea Golgotei,

Și-a vărsat sângele pentru răscumpărarea noastră, iar Biserica lui Isus Hristos nu este o organizație, nu este o denominație, ci organismul viu al Trupului lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Bisericii lui Isus Hristos nu i te alături ca unui club. Asta nu merge. Noi suntem mădulare, nu membri. Pavel a spus că noi suntem mădulare ale Trupului lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Tot așa, Pavel scrie în 2 Cor. 1, și începe iarăși scrisoarea cu voia lui Dumnezeu – și despre asta era, de fapt, vorba: nu despre ce am făcut noi, ci dacă noi suntem găsiți în voia lui Dumnezeu, și dacă am făcut totul conform voii Lui.

Noe a făcut totul conform voii lui Dumnezeu. Avraam, la fel, Moise, la fel. Ilie, a făcut totul după Cuvântul lui Dumnezeu, apoi a venit răspunsul. Și noi putem spune: Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham pentru a reșeza totul în starea de la început, conform voii lui Dumnezeu, ca Biserica să aibă șansa de a l se supune lui Dumnezeu și de a fi găsită în voia Lui. Tot așa, noi avem datoria să subliniem faptul că fiecare răstălmăcire a Scripturii îl scoate pe om, în clipa aceea, de sub protecția și grija lui Dumnezeu, și-l predă dușmanului, care a dat răstălmăcirea. Ca și Eva: în clipa când s-a retras de sub grija și paza lui Dumnezeu, când a ascultat ce a spus șarpele – în clipa când a ascultat, s-a supus influenței șarpelui, și n-a mai fost în Cuvânt și sub protecția lui Dumnezeu.

Când Pavel scrie, mai ales în Gal. 1, el scrie despre... dar am vrut mai întâi să citesc 2 Cor. 1: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu*” – „*prin voia lui Dumnezeu*”. Apoi Gal. 1 – avem aici un limbaj foarte serios, în primul capitol. „*Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți*”. Vedeți, pentru el chestiunea era foarte serioasă; aceasta i-a ajutat numai pe aceia care au crezut mesajul lui. „*toți m-au părăsit*” – scrie Pavel la un moment dat. Numai oamenii cărora le-a fost descoperit de Dumnezeu că omul acesta nu lucrează din propria însărcinare sau în propriul nume, ci din însărcinarea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, au rămas credincioși și au știut că acolo era vorba de o chemare, de o trimitere, ca lor să le fie făcută de cunoscut

Cuvântul și voia lui Dumnezeu.

Ce trimitere a avut fratele Branham? A întemeiat el vreo religie nouă? Nu! Dumnezeu l-a trimis pentru ca noi să fim readuși la Cuvânt, la DOMNUL, în voia lui Dumnezeu.

Pavel scrie aici, în Gal. 1.4, despre DOMNUL nostru: „*El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin*”. Apoi, avem Gal.1.15: „*Dar când Dumnezeu - care m-a pus deoparte din pântecele maicii mele, și m-a chemat prin harul Său, - a găsit cu cale să descopere în mine pe Fiul Său*”. Aici avem din nou „*m-a pus deoparte*”. Mai înainte Pavel spunea „*pus deoparte ca să vestească Evanghelia*”; aici scrie „*m-a pus deoparte din pântecele maicii mele*” – născut în această lume, dar predestinat să fie născut din nou la o nădejde vie. Născut în această lume, dar deja predestinat pentru cealaltă lume. La fel tu și eu, la nașterea firească am fost deja predestinați să fim născuți din nou. Chiar de la început noi am fost rânduiți pentru Împărăția lui Dumnezeu, rânduiți să moștenim viața veșnică. Astfel, vedem că Petru, Pavel și robii lui Dumnezeu și-au împlinit slujba în responsabilitate deplină înaintea lui Dumnezeu. Ce vom spune noi, în vremea noastră? Pavel nu mai este aici, dar ceea ce a scris el din însărcinarea lui Dumnezeu, a rămas. Nici Petru nu mai este aici, dar ce a scris el din însărcinarea lui Dumnezeu, a rămas. Dumnezeu i-a luat pe apostoli și pe profeți, dar Cuvântul descoperit lor ne-a rămas, și noi putem mărturisi că prin același Duh Sfânt suntem călăuziți în tot planul lui Dumnezeu.

Petru mai scrie și că în scrisorile lui Pavel sunt unele lucruri greu de înțeles. S-ar putea... Eu, până acum, n-am găsit nimic, dar se poate ca unele lucruri din scrisorile lui Pavel să fie greu de înțeles. Dar dacă este greu de priceput, atunci este greu numai pentru minte, nu și pentru Duhul Sfânt care descoperă totul. Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul. Să citim ce a scris Petru despre scrisorile lui Pavel, în 2 Petru 3 – și aici vorbește despre revenirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Poate unora le este greu să înțeleagă dacă este scris în 1 Tes. 4 că

Însuși DOMNUL se va întoarce, și că va suna trâmbița lui Dumnezeu, și glasul arhanghelului. Dacă te gândești ce s-a răstălmăcit acest lucru... Noi nu răstălmăcim nimic, ci credem fiecare cuvânt al sfintei Scripturi așa cum este scris. Și dacă este scris că „*însuși DOMNUL, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer*” atunci nu este vorba despre un mesaj și un om, ci Însuși DOMNUL se întoarce ca să-Și ia acasă Biserica Mireasă, iar noi Îl vom întâlni în văzduh, și împreună vom fi răpiți la ospățul de nuntă. Nu știi ce este greu de priceput aici. Aproape că nici nu ai nevoie de descoperire; numai cei ce răstălmăcesc au o mare problemă.

Eu trebuie s-o spun sincer: eu n-am nicio problemă cu niciun verset. Nici n-am de ce, pentru că fiecare verset este atât de clar; până la 1 Ioan 3.2, 3, unde spune că DOMNUL va reveni iar noi vom fi ca el, și-L vom vedea așa cum este. Atunci sigur că nimeni nu poate să vină și să spună că DOMNUL este deja pe pământ. Nu este nici o promisiune care să afirme că înaintea răpirii DOMNUL va veni pe pământ. În Cuvântul lui Dumnezeu nu există asemenea promisiune. În Ioan 14.1-3 DOMNUL nostru a promis: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc... T Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Aceasta este promisiunea făcută de DOMNUL nostru înainte de înălțare, și noi o credem din toată inima.

Apoi mergem la Fapte 1.11: „*Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.*” Aceasta necesită vreo tâlcuire? Deloc! Trebuie doar să crezi cum zice Scriptura, s-o primești așa cum este scrisă în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar necazul constă în faptul că oricine nu crede și n-o primește așa cum este scris, va îngădui dușmanului să-i dea răstălmăcire după răstălmăcire, care induc în eroare, și care hulesc adevărul. Fiecare răstălmăcire este o hulire a adevărului divin, și noi n-avem nimic de-a face cu hulele.

Noi nu permitem ca vreo răstălmăcire să fie luată în considerare. După cum a spus fratele Branham: Dumnezeu este propriul Său interpret: tot ce a făgăduit, se împlinește.

Petru scrie în 2 Pet. 3 de la v. 16: „*ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles, pe care cei neștiutori* [Sunteți voi neștiutori? Dumnezeu ne-a călăuzit în Cuvântul Său, din verset în verset. Noi am stat sub sunetul Cuvântului, și am ascultat sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Astfel, fiecare răstălmăcire este inutilă.] *și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor*”. Da, ei răstălmăcesc ceea ce scrie în Vechiul Testament, în Noul Testament, și ceea ce a spus fratele Branham. Eu n-o voi retracta niciodată. Noi ne-am ocupat poziția în Cuvântul lui Dumnezeu.

Tot ceea ce a spus și ne-a descoperit Dumnezeu în Cuvântul Său este DA și AMIN pentru noi. Aici nu este necesar să fie adăugat ceva, sau tâlcuit, fie că este greu sau ușor de înțeles. Numai cei neștiutori, cei ce vor să fie ceva, vor răstălmăci Scriptura și ceea ce au spus Pavel, Petru și fratele Branham. Ceea ce a spus Dumnezeu în

Cuvântul Său ne rămâne clar tuturor. Și vă și spun de ce: pentru că ne-a fost cu adevărat descoperit prin Duhul Sfânt. Și concordanța Cuvântului, a Vechiului și a Noului Testament, este atât de puternică, atât de convingătoare...cine are nevoie de ore în particular? Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul, prin harul Său.

În 1 Corinteni 1.7 citim despre statornicia pe care ne-o va da Dumnezeu la sfârșit – cuvintele de mângâiere ale apostolului despre statornicia până la revenirea lui Isus Hristos. Este atât de extraordinar cum Dumnezeu a putut dicta apostolilor acum două mii de ani ceea ce este pentru noi, care trăim în vremea harului. Dumnezeu a cunoscut sfârșitul înaintea începutului. El și-a putut descoperi tot planul de mântuire.

1 Cor. 1.7: „*așa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării DOMNULUI nostru Isus Hristos*”. Iar acum urmează: „*El vă va întări până la sfârșit*”- „*El vă va întări până la sfârșit*”. Noi am ajuns la sfârșit. Iar vremea sfârșitului este o vreme dificilă, groaznică, dar și glorioasă pentru Biserica lui Isus Hristos. În vremea noastră, noi ne putem baza pe revenirea lui Isus Hristos. Pavel s-a bazat pe aceasta atunci – la fel și ceilalți apostoli. Dar acum timpul a

avansat așa de mult, semnele vremii arată înspre aceasta, și se poate citi mereu ceea ce a spus DOMNUL nostru: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să știți că izbăvirea voastră se apropie, este chiar la ușă”.

Aici Pavel scrie, pe vremea aceea corintenilor dar astăzi nouă, în v. 8-9: „*El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii DOMNULUI nostru Isus Hristos*”. Este minunat: în ziua aceea, când El va reveni, „să fiți fără vină”. Fără vină, în voia lui Dumnezeu conform Cuvântului lui Dumnezeu – fără vină. De ce cuvânt ne amintim acum? Efeseni 5.27: DOMNUL va înfățișa înaintea Sa o Biserică fără pată și fără zbârcitură, o Mireasă-Cuvânt, spălată în sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului, pecetluită cu Duhul Sfânt, după ce am auzit Cuvântul adevărului.

Frați și surori, dacă Cuvântul adevărului este pecetluit în noi, atunci nu mai poate fi adăugată nici o răstălmăcire. Pecetluirea înseamnă că lucrarea este încheiată – vine pecetea! Acolo unde se mai aud și se mai primesc răstălmăciri, încă n-a avut loc pecetluirea. Și de aceea mereu avertizarea de a rămâne în Cuvântul adevărului, pătruși de adevăr, pentru a respinge ceea ce nu este în Cuvântul lui Dumnezeu, și pentru a crede numai cum zice Scriptura.

Vă rog s-o luați în serios, deși n-am spus-o cu glas de tunet. Dar, acolo unde se mai apleacă urechea la răstălmăciri, acolo unde se mai ascultă acuzații false și se vorbesc lucruri care nu pot rezista înaintea lui Dumnezeu, acolo încă n-a avut loc pecetluirea. Unde poate să aibă loc pecetluirea, trebuie să se poată împlini ce am spus deja mai înainte, din Vechiul și din Noul Testament: „Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi”. Și dacă suntem sub sânge, atunci nu mai este nici o osândire. Este imposibil să rostești osânda asupra unor oameni răscumpărați prin sânge, socotiți neprihăniți prin credință, și care au devenit o moștenire a DOMNULUI. Numai pârașul fraților își ia dreptul... Vă rog nu-i dați ascultare, nu-i dați gura voastră. Aplecați-vă urechea către DOMNUL, și folosiți-vă limba spre a mărturisi Cuvântul lui Dumnezeu și spre a vorbi adevărul tot timpul, cu fiecare om, aici pe

pământ. Astfel vom fi păziți până în ziua lui Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Apoi, v. 9: „*Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, DOMNUL nostru*”. El este credincios, este credincios chiar și atunci când noi suntem necredincioși. Dacă cineva devine necredincios în vreun moment, DOMNUL rămâne credincios. Sângele Lui vorbește pentru noi, după cum citim în Evrei 9 și 10: El a intrat odată pentru totdeauna, cu sângele Său cel sfânt, în locul preasfânt, și sângele este încă pe scaunul îndurării și rămâne acolo până ce este chemat și a intrat și ultimul, când s-a împlinit numărul. Doar atunci poate, și va suna, trâmbița lui Dumnezeu, și DOMNUL va reveni.

Noi am spus-o aici de multe ori: tot ce are legătură cu Dumnezeu și planul Său de mântuire este întotdeauna realitate. Prima venire a DOMNULUI nostru a fost realitate. Totul: slujba Lui, suferințele Lui, moartea Lui, înălțarea Lui; revenirea Lui va fi o realitate! Și atunci se va împlini că „vom fi întotdeauna cu DOMNUL”. Acum El este cu noi, până la sfârșitul veacului – aceasta este promisiunea Lui: „*iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”. Unde este adunat poporul Lui în Numele Lui, El este prezent acolo. Astăzi, de asemenea, DOMNUL este în mijlocul nostru. Astăzi oamenii pot fi mântuiți, pot fi vindecați și binecuvântați. Isus Hristos este Același ieri și azi și în veci. Când va reveni, și când vor învia, mai întâi, morții în Hristos, aceasta va fi o realitate. Va fi realitate. Iar noi, care vom fi în viață, și care rămânem, vom fi schimbați și împreună vom fi răpiți ca să-L întâlnim pe DOMNUL în văzduh. Și atunci vom fi întotdeauna cu El.

Repet: acum El este cu noi, prezent în Duhul, vorbindu-ne, lucrând în mijlocul nostru, descoperindu-ne Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Dar atunci noi vom fi întotdeauna cu DOMNUL, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, șezând împreună cu toți sfinții făcuți desăvârșiți, din Vechiul Testament, care, fără noi, n-au putut fi desăvârșiți, după cum scrie în Evrei. Ei au trebuit să aștepte până am ajuns și noi la desăvârșire, până când toți, din vechiul și din noul legământ, Îl întâlnesc împreună pe DOMNUL, fiind întotdeauna cu El.

Acum, Evrei 5, apoi cap. 12, ca să vedem că DOMNUL nostru a mers pe calea ocării, dar pentru prețul bucuriei. Și acest lucru mă întărește, de curând, din ce în ce mai mult. Evrei 5.7: „*El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit*”. Noi ce să spunem? „*Și după ce a fost făcut desăvârșit...*” Vreau eu să trăiesc în alt mod desăvârșirea? Vreau eu să sar peste toate acestea, și totuși să trăiesc desăvârșirea, sau și eu, cu lacrimi, cu rugăciuni, trebuie să vin în prezența DOMNULUI ca să găsesc răspuns, ca să fiu scăpat din necazul meu? Nu trebuie să sufăr și eu deși am fost înfiați, deși suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, nu trebuie să învățăm să ascultăm? Nu trebuie ca noi să devenim copii ascultători ai lui Dumnezeu, prin harul Său, cum o spune sfânta Scriptură? Și aici este scris foarte clar: „*măcar că era Fiu, a învățat să asculte*”. Apoi, „*Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuirii veșnice*”. Amin. „*Pentru toți cei ce-L ascultă!*” În trupul Său de carne El a fost ascultător până la moartea pe cruce. Acum toți cei ce au fost răstigniți cu Hristos, care pot spune împreună cu Pavel „*acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”, haideți ca în ascultare desăvârșită de credință, să avem ochii ațintiți spre DOMNUL, în ascultare desăvârșită de credință. Fiți sinceri; în adâncul nostru știm că Acela care a început va și încheia. În adâncul nostru noi știm că Acela care a făcut promisiunea o va și împlini. Ne gândim acum la Romani 8.28 și la alte versete.

Vă rog să nu uitați: „*a fost făcut desăvârșit*” [în engleză spune „*prin aceasta a fost făcut desăvârșit*” – n.tr.] – prin toate suferințele, prin toate neînțelegerile, prin toate acuzațiile mincinoase, prin toată defăimarea – trecând prin toate acestea, fiind ascultător, cu multe lacrimi, apoi ascultător până la moartea pe cruce. După ce, prin toate acestea, a fost făcut desăvârșit, El s-a făcut pentru noi toți urzitorul mântuirii veșnice. În El, Fiul ascultător al lui Dumnezeu, avem răscumpărarea. În El, Fiul ascultător al lui Dumnezeu, avem siguranța că

și noi vom ajunge de la credință la vedere, și că Dumnezeu își va confirma Cuvântul în noi.

Aici, în Evrei 12, citim numai v. 2 și 3, și cu aceasta încheiem: *„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și stă la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine...”* El, Cel desăvârșit, în care n-a fost nici un păcat, Diavolul n-avea nici un drept. La fel și moartea... Când DOMNUL nostru murea, El a luat locul meu și al tău. Și aici, după cum am citit, cu lacrimi, cu rugăciuni, El a disprețuit rușinea, s-a uitat spre țintă, spre bucuria care-I era pusă înainte. *„Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea DOMNULUI va propăși în mâinile Lui”* – Isaia 53.

Ce să spunem noi astăzi? Mulțumim lui Dumnezeu, ca fii și fiice ale Lui, ca purtători ai Cuvântului. Iar aici, în v. 3 scriitorul încheie cu cuvintele: *„ca nu cumva să vă pierdeți inima, și să cădeți de oboseală în sufletele voastre”*. Aceasta ne dă curaj. DOMNUL nostru a umblat pe calea Sa până la sfârșit, până la desăvârșire, ca să ne conducă la desăvârșire, ascultător până la moartea pe cruce. Iar noi, fiind răstigniți împreună cu El, suntem de asemenea ascultători. Să citim și din Evrei 13.12: *„De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă. Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui. Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare”*. Cetatea al cărei ziditor este Dumnezeu.

Frați și surori, să facem un rezumat al lucrurilor despre care a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Durere mare – pentru că și aici în Krefeld, și în orașul vecin, Monchengladbach, se traduc și se publică broșuri care au un singur scop: să mă facă pe mine și pe noi nedemni de încredere. Este o durere greu de suportat. Oameni care au împărțit paharul cu noi, care au cântat cu noi, care L-au cinstit pe Dumnezeu împreună cu noi, și care au fost târâți pentru că n-au vegheat sub ce

influență au ajuns. Și o spun din toată inima: încă este vremea harului. Toți pot încă să repare paguba. Jertfa încă este valabilă pentru ei, ca și pentru noi. Va fi rău dacă acești frați și surori pierd ocazia. Dar aceasta trebuie s-o lăsăm în seama lui Dumnezeu.

Pe noi ne doare – noi nu judecăm, ci Îl rugăm pe Dumnezeu să fie îndurător. Eu nu m-am chemat singur, nu m-am trimis singur, dar fi foarte greu dacă treci pe lângă chemarea divină din vremea acesta, dacă-L ridiculizezi pe Dumnezeu, dacă calci în picioare ceea ce face Dumnezeu, și dacă vei fi găsit în propriul tău program. Va fi foarte greu. Și cum scrie în 2 Tes., „*pentru că n-au primit dragostea adevărului ... Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire*”. Și ei sunt de părere că sunt corecți. Și nu este vorba despre salvarea sufletului – este vorba despre un singur lucru: despre a ne face nedemni de încredere. Noi ne rugăm pentru toți, și lăsăm DOMNULUI. Mi-a venit în inimă gândul că Dumnezeu dă acum tuturor celor ce au fost târâți șansa de a se întoarce la Dumnezeu și la Cuvântul Lui. Acum este ocazia, și fie ca toți s-o audă, de aproape și de departe, și să pună aceste cuvinte la inimă.

Eu n-am nevoie să vorbesc în numele meu. Eu mă refer și apelez la Dumnezeul Atotputernic, cum a făcut Pavel și ceilalți apostoli. Și eu am văzut slava lui Dumnezeu! Și eu am auzit glasul Celui Atotputernic, cu aceste urechi, și am primit însărcinarea să duc Cuvântul în toată lumea, indiferent dacă oamenii batjocoresc! Și unii batjocoresc foarte tare. Dar batjocura va înceta. Și vă mai sfătuiesc odată: să n-aveți părtașie cu ceea ce face dușmanul prin oameni care i s-au supus. Rămâneți în DOMNUL, rămâneți în Cuvânt, amintiți-mă pe mine, pe noi care purtăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și cum a fost deja exprimat, noi toți, împreună, avem o responsabilitate înaintea lui Dumnezeu. Fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, care este aici, sau care trăiește în altă parte al lumii – noi avem responsabilitatea ca ultimul mesaj să ajungă la marginile pământului, iar DOMNUL să conducă prin toate suferințele, la desăvârșire, prin harul Său.

A Dumnezeului Atotputernic să fie toată cinstea, lauda. Isus Hristos este Biruitorul de pe Golgota. A Lui este puterea în toată

veșnicia. Aleluia. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Poate cântăm AȘA CUM SUNT. Poate avem și niște cereri de rugăciune pe care să le aducem înaintea DOMNULUI. [...]

În timp ce avem capetele aplecate, dați-mi voie să întreb dacă sunt cereri speciale pentru rugăciune. Orice ar putea fi, dacă credința a venit în urma auzirii Cuvântului, și dacă aveți încredere în Dumnezeu, știind că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, și că El are responsabilitatea principală pentru împlinirea tuturor promisiunilor, pentru că toate promisiunile lui Dumnezeu sunt DA și AMIN în Isus Hristos, DOMNUL nostru, prin noi... pentru că pe noi ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările din locurile cerești.

Să înaintăm în credință, fără a fi descurajați, deprimați, dar plini de încredere, plini de credință, deși cu durere în inimile noastre. O vom aduce înaintea DOMNULUI – El să dea har, și toți să privească la EL, Cel răstignit, toți cei care au fost mușcați de șarpe, cei care au gustat otrava și sunt acum otrăviți, și care trăiesc în ură și dușmănie. Doamne iubit, dacă ei aparțin poporului Tău, ai milă. Înainte ca noi să ne rugăm, aș dori ca toți cei care o cerere, să ridice mâna, dacă voi credeți că Dumnezeu ne răspunde. Mulțumesc. Dumnezeu vede multele mâini.

Mare Dumnezeu, Te rog în Numele lui Isus Hristos din Nazaret confirmă-Ți Cuvântul, răspunde rugăciunilor, fie că este vorba de mântuire, vindecare, eliberare, orice ar putea fi. Tu cunoști toate problemele din căsnicii, cunoști toate problemele familiale, toate problemele firești, toate problemele duhovnicești. Doamne iubit, fă-ne bine după îndurarea Ta cea mare. Confirmă-Ți Cuvântul, în noi toți, și ajută-ne pe toți să purtăm ocară Ta până vom ajunge de la credință la vedere, și să trăim desăvârșirea și prin suferințe. Modelează-ne, transformă-ne până ce chipul Tău se vede în noi, până ce natura Ta, calitățile Tale vor fi manifestate. Doamne iubit, lucrează cu noi toți după voia Ta. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Primiți lucrurile pentru care v-ați rugat, în Numele lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Dumnezeu este credincios, El împlinește ceea ce ne promite. Aleluia.

Ați crezut? Spuneți AMIN. AMIN. Puteți lua loc. Aleluia. Slavă și cinste Dumnezeului nostru, din veșnicie în veșnicie.

Nimic nu mai trebuie adăugat la ceea ce a fost spus. Dorim tuturor fraților și surorilor noastre înțelegerea corectă. Vă rog să aveți grijă. Așa cum a scris Petru în vremea lui, că unele lucruri pot fi mai greu de înțeles, tot așa se poate întâmpla ca unele lucruri amintite într-o predică să fie greu de înțeles pentru unul sau pentru altul. Poate pentru simplul motiv că nu este vorba despre respectivul. Claritate în lucrurile personale primește fiecare în punctul care i se potrivește lui, nu altora.

Deci, trebuie să fii atent – într-o predică pot fi spuse multe lucruri, și unele se potrivesc unuia, altele se potrivesc altuia. Și fiecăruia i se vorbește prin ceea ce-i este adresat lui. Restul lăsați-le celor cărora li s-a adresat Dumnezeu, pentru că despre ei este vorba. Dacă este o problemă de căsnicie, nu este pentru cei necăsătoriți. Pe cine nu are familie și nu este căsătorit, nu-l privește. Fiecare trebuie să-și ia ceea ce i-a rânduit Dumnezeu. În toate domeniile să avem o gândire spirituală, știind exact când ni se adresează Dumnezeu nouă. Apoi Duhul călăuzește în tot adevărul.

Frați și surori, noi trăim aici prezența lui Dumnezeu. DOMNUL nu ne vorbește în pilde, ci ne vorbește cu un Cuvânt clar, și ne descoperă ceea ce are să ne spună. Încă două lucruri. Dacă vrea DOMNUL, în primul week-end din octombrie vom avea noua noastră Biblie. Sperăm să fie așa. Știți cu toții: Societatea Biblică Germană din Stuttgart ne tipărește Biblia Menge, cu un aspect frumos: numărul versetului se află la începutul versetului, cum se obișnuiește pretutindeni. Eu mă bucur foarte mult pentru acest lucru. Dar oricine este obișnuit cu Biblia lui, să continue s-o citească. Dar luați această Biblie ca un dar din partea mea.

Apoi, al doilea lucru, cu voia lui Dumnezeu anul viitor, dacă nu vine DOMNUL, plănuim să facem o călătorie în Israel. Vrem să fim în Israel cu ocazia celei de-a 60-a aniversări a întemeierii statului Israel, de când Ben Gurion a declarat acest stat în 1948, care a fost sub mandat britanic între 1946-1948. De fapt de la sfârșitul primului război mondial era sub mandat britanic, când Allan B. a cucerit Ierusalimul. 60 de ani

este o perioadă frumoasă, și noi plănuim, întotdeauna dacă este voia lui Dumnezeu, o călătorie în Israel, între 5-15 mai. Asta înseamnă că pe 14 mai noi vom fi tot în Israel, și putem fi martori la această aniversare, și ne putem bucura împreună cu Israelul.

După al doilea război mondial, multe națiuni au devenit independente. Mai întâi India, apoi Pakistan, apoi Israel. Dar cu Israelul avem o legătură deosebită. Și o spun deschis: surorile să spună fraților „nu cheltuiți prea mult” iar frații să spună surorilor „aveți grijă și economisiți ceva, ca să putem face această călătorie”, iar dacă ambii economisesc, atunci se adună ceva. Iar cei singuri pot să economisească dublu. Ei nu au nevoie să fie ajutați de cineva. Deci, pregătiți-vă.

Cu voia lui Dumnezeu, am înaintea mea o călătorie lungă, în Asia de sud-est, mai ales în Indonezia. Acolo s-au unit multe școli biblice și vor veni oameni din toată țara, cel puțin din Sumatra – eu voi fi acolo pentru câteva zile, apoi vor urma alte întâlniri. Amintiți-mă în rugăciuni, ca Cuvântul DOMNULUI să fie vestit, și să fie acolo alții care să-l și primească și să-l dea mai departe, ca Dumnezeu să poată să lucreze după voia Lui cu noi toți.

Transmitem apoi salutări tuturor fraților și surorilor noastre din Republica Cehă, Slovacia, România. Câți sunt aici din România? Ridicați mâinile. Ia uitați-vă! Aceștia sunt frații și surorile noastre din România. Cred că 1830 de km au călătorit cu autocarul ca să fie aici și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Ce-i face să vină? Aceasta ne arată că se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu, că Dumnezeu va trimite o foamete după Cuvântul Lui, iar în v. 1 spune că vor veni oamenii, iar în v. 2 spune că-l vor căuta și nu-l vor mai găsi. Îl vor căuta și nu-l vor mai găsi. Ambele lucruri sunt scrise întotdeauna împreună. Oricine nu se va folosi de primul, va trebui să-l primească pe al doilea. Oricine nu vine acum ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, câtă vreme poate fi auzit, va bate și va dori să-l audă când va fi prea târziu.

Noi Îi mulțumim DOMNULUI Dumnezeu că ultimul mesaj, care trebuia să premerge a doua venire a lui Hristos, o premerge acum cu adevărat, ca o ultimă chemare. Așa a dorit-o Dumnezeu, așa este hotărât

în planul Său de mântuire. Așa o credem noi, și avem parte de aceasta.

Fiți binecuvântați. Nu rămâneți acasă ca să ascultați pe Internet. Veniți iarăși peste patru săptămâni, și după aceea iarăși. DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze!

La fel și frații noștri din Belgia, Paris – mai ales fratele Kupfer. Când mă gândesc la el, inima îmi bate mai repede. Cred că ne cunoaștem de 36 de ani. Am spus-o aici mai înainte. Voi cunoașteți mărturia fratelui și a sorei Kupfer. Ea a venit pentru prima dată la Zürich, într-o adunare, din Strasbourg. Cred că era a doua oară când asculta o predică. S-o audă acum și fratele Kupfer, da. El, un om de afaceri de succes, stătea picior peste picior, cu țigara în gură. Apoi a auzit ce se predica în Zürich. Și după aceea s-a întâmplat! Și după aceea s-a întâmplat!

Cu toții avem o mărturie. Fiți sinceri. Nu-i așa, frate Eb? Cu toții avem o mărturie. Binecuvântat și lăudat fie DOMNUL, Dumnezeul nostru. Voi sunteți cele dintâi roade. Și noi toți am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Și cele dintâi roade nu pot fi atinse de dușman. Noi rămânem în siguranță sub sângele Mielului pentru toată veșnicia.

Deci, Îi mulțumim din nou DOMNULUI că-l avem și pe fratele Russ în mijlocul nostru, azi. Mulțumim pentru fratele Schmidt, mulțumim pentru toți frații care sunt în slujba DOMNULUI. Dorim tuturor celor ce slujesc cu Cuvântul, binecuvântarea lui Dumnezeu, și ajutorul Lui. Amintiți-mă și pe mine, mai ales, în rugăciuni, ca să pot și eu să uit ce este în urma mea, ca să pot să alerg spre ținta care ne stă înaintea. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi toți, și împreună vom petrece veșnicia în slavă, sărbătorind cu DOMNUL marele ospăț de nuntă.

Toți să fie binecuvântați în toată lumea, în est și vest, sud și nord, fiți binecuvântați în Numele lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Ne ridicăm pentru rugăciunea de încheiere. Îl rugăm pe fratele Schmidt să se roage cu noi.

Dumnezeule Atotputernic, Îți mulțumim, eu Îți mulțumesc, DOMNUL meu, pentru tot harul pe care Tu ni l-ai dat. Tu ești drept și credincios, numai Tu ești Cel dintâi și Cel din urmă în viețile noastre, în Biserica Ta, în poporul Tău, în toate țările și limbile. Da, Doamne, Îți

mulțumesc că ne-ai vorbit și în aceste zile. Ne-ai dat Cuvântul Tău, deci dă-ne har acum, așa cum s-a spus de multe ori, Doamne, să nu fim numai ascultători ai Cuvântului, ci împlinitori ai Cuvântului Tău. Pentru că în aceste lucruri Tu ai pus condiții, ca noi să fim găsiți în ele. Numai Tu ești Acela care ne poate călăuzi. Îți mulțumesc Doamne, că noi putem privi la Tine, nu la oameni. Căci ce este omul ca să-ți amintești de el? Dar Tu, Cel mare și adevărat, Tu ai spus „S-a isprăvit”. Tu ți-ai isprăvit lucrarea în Biserica Ta, Tu-Ți vei isprăvi lucrarea până vei veni. Doamne Te rugăm să fim găsiți în ea, să Te lăudăm pentru ea. Te rugăm și ca pe toți cei ce sunt aici azi, care trebuie să părăsească acest loc, să-i însoțești, să-Ți ții asupra lor mâinile Tale protectoare, să-I ții în pacea Ta, în Cuvântul Tău, în adevărul Tău. Ține-ne pe toți împreună, fă-ne una, Doamne, spre slava Numelui Tău, și spre lauda Ta. Amin.